

Kosingas - Red Zmaja

Aleksandar Tešić

[Download now](#)

[Read Online](#)

Kosingas - Red Zmaja

Aleksandar Teši?

Kosingas - Red Zmaja Aleksandar Teši?

Knjiga koja slobodno može da se nazove srpskom verzijom „Gospodara prstenova”. Monah Gavriilo, odnosno kosingas, vitez reda Zmaja, upoznaje Marka Kraljevi?a i sa njim kre?e u pohod po Srbiji. Prvi zadatak im je da savladaju aždaju na Jezeru lutaju?eg ostrva i tako osvoje kasnije toliko ?uven Markov buzdoan. Dvojica junaka nailaze na sela u kojima se praktikuju obi?aji koji ?esto nisu ni najmanje lepi niti humani, susre?u se sa razli?itim mitološkim bi?ima, od kojih ve?ina nije bezazlena, ali sti?u i sjajne neobi?ne prijatelje. Druženje koje za cilj izme?u ostalog ima i to da neustrašivi Gavriilo pripremi Marka da postane kosingas.

Prava avantura sa mitskim prizvukom koja nas goni da sve brže okre?emo njene stranice, a tako?e uživamo i u sjajnim ilustracijama iz Gavrilove beležnice. ?itaju?i ovu neobi?nu knjigu otkrivamo mnogo toga o prošlosti srpskog naroda, ali i o slovenskim božanstvima, o tome kako je hriš?anstvo prodiralo na ove prostore i sa kakvim se verovanjima sudaralo. Srpska mitologija u malom u kojoj mogu da uživaju svi od sedam do 77 godina.

Kosingas - Red Zmaja Details

Date : Published 2008 by PortaLibris

ISBN :

Author : Aleksandar Teši?

Format : Paperback 438 pages

Genre : Fantasy, Epic Fantasy

 [Download Kosingas - Red Zmaja ...pdf](#)

 [Read Online Kosingas - Red Zmaja ...pdf](#)

Download and Read Free Online Kosingas - Red Zmaja Aleksandar Teši?

From Reader Review Kosingas - Red Zmaja for online ebook

Sugar Pill says

Monah Gavriilo, kosingas, na put vodi Marka Kraljevića, ratnika iz proročanstva, koji ora da postane kosingas i postara se za to da dođe doba vatre, koje će označiti kraj Ada, a ne da Ad prelije i napadne Srbiju. Napad ada na srpsku zemlju planiran je okvirno u isto vreme kao i napad Osmanlija. Da do toga ne bi došlo, Marko mora da nađe kamenu knjigu sučaja i pročitata šta su mu prorekle na rođenju.

Marko i Gavriilo se, na svom putu otkrivanja gde se nalazi ova knjiga, susreću sa raznim ljudima i neljudima - dobrim i lošim - kao i starim srpskim običajima i stiču sliku o borbi između stare i nove vere - starih bogova i novog boga i svetaca - u narodu. Marko na ovom putu treba da nađe oružje koje ga čeka proteklih deset hiljada godina, kako bi uopšte imao bilo kakve šanse da se bori protiv neljudi na svom putu ka kamenoj knjizi.

Kosingas je tipično delo epske fantastike, baš onakvo kakvo sam očekivala da bude. Nema tu mnogo mesta za faktor iznenađenja kod mene jer je ovo žanr na koji sam navikla i koji sam toliko puta čitala, a zahvaljujući dozi znanja o slovenskoj mitologiji koju imam, okvirno sam znala šta mogu da očekujem od bića koja im se nađu na putu.

Narativ u ovoj priči je veoma dobar, kao i dijalozi i veoma cenim korišćenje rečenika kao dodatne literature, kako bi se nađin govora prilagodio vremenu u kojem je radnja smeštena.

Milica Cvetković - Čekićka says

Moje omiljeno delo domaće epske fantastike. Zbog čega je tako, saznajte ovde:
<https://dotkomsite.com/2017/09/30/kos...>

Ilija Ilić says

<3 !

Marko Jovanović says

Kosingas (ovog puta mislim na ceo serijal) je neizostavni deo domaće savremene književnosti, vrhunsko epsko delo koje će vam uz dobru avanturu i zabavu pružiti savršenu edukaciju o nečemu što nas kao narod obeležava, što krasi našu kulturu i što i dan danas prožima neke od običaja i obreda u našim krajevima – religiju iz starine i nasleđe naših predaka koji su nam ostavljeni da ih ponosno čuvamo od zaborava. Za sve ljubitelje žanra, ali i knjigoljupce koji teže da upoznaju čari slovenske mitologije, preporučujem čitanje ove trilogije.

Ceo prikaz i moje utiske o knjizi pročitajte na stranici Knjiga za dušu:

Jelena Cvetkovi? says

Nadala sam se da ?e knjiga biti bolja, ali baš mi nije legla.

Imam utisak da bi bilo mnogo bolje da je napisana u desetercu, a ne kao roman =)

Autoru svaka ?ast na o?iglednom trudu koji je uložio u istraživanje mitologije, jezika i obi?aja u periodu pre Kosovskog boja i njihovo adaptiranje za današnje ?itaoce.

Me?utim, na?in na koji su obi?aji i verovanja predstavljeni je meni bio suvoparan: putopis ukršten sa enciklopedijom. Možda je u tome i bila poenta, knjiga je predstavljena kao mohahov zapis doga?aja koje je doživio.

Nažalost, to je za sobom vodilo pomalo klini?ke opise i likove kojima je falilo 'duše'; doga?aje koji su bili tu da predstave ?udovišta i njihove osobine, a ne da stave moralne dileme pred naše junake; kao i to što je glavni zaplet usporen do neprepoznatljivosti.

I još, kao ?italac drugih dela iz žanra epske fantastike, navikla sam se na mnogo bolje opise borbe - ovde se borba potencira, ali su opisi naivni.

Svima, i onima kojima se knjiga svidela, i onima kojima nije, preporu?ujem knjige Vir svetova, Bajka nad bajkama - Senka u tami od doma?ih autora, kao i knjigu Vukodav.

P.S. U serijalu Saga o Vešcu, autor Andrzej Sapkowski odli?no je odabrao formu: u prve dve knjige nalaze se epizode u kojima opisuje svet prate?i glavnog junaka, a glavni zaplet po?inje tek od 3. knjige serijala.

Katarina (dancing_books) says

Iskreno bih volela da dam ovoj knjizi pet zvezdica i da kazem da mi je jedna od boljih knjiga koje sam pro?itala, me?utim bilo je dosta stvari koje su mi smetale. Ne?u ulaziti sad u svaku, jer bi se ovo oduzilo, a i ne bih želela da ispadne da pljujem knjigu jer mi se delom i svidela.

Najve?i plus u svemu ovome je ubacivanje i opisivanje starih obi?aja, kao i mitologije. Jako mi je drago sto sam mogla malo vise saznati o tome i stvarno se vidi ogroman trud koji je pisac uložio u ovu knjigu. Svi?a mi se sto je na ovakav na?in zivot predaka predstavljen i približen citaocima. Mozda ?ak i najzanimljiviji deo ove knjige mi je bio sukob starih obi?aja i verovanja sa hriš?anstvom, kako je narod prihvatio takve promene i sta se to desilo sa starim bogovima.

Iako mi se svideo taj deo, s druge strane mislim da ih je mozda previše natrpano za jednu knjigu. Putuju?i od sela do sela Marko i Gavrilo nailaze na razne neke nazadne obi?aje, i taj deo mi postaje previše repetativan. Ve? sam nakon dva sela mogla o?ektivati slicne doga?aje u slede?em. Imam ose?aj kao da su na silu nagurani, samo da bi ih bilo sto više. Repetativnost sam zapazila i u odnosu Marka i Gavrila, posebno u njihovom jutarnjem ritualu kada Marko mamuran ne može da se probudi ili u tome da je Marko sklon i?u i pi?u. Prvi put je bilo smesno, ajde mozda i drugi, ali ve? ?etvrti, peti, šesti mi je dosadilo. Kako i u tim sitnijim stvarima, tako i u celoj radnji, knjiga je poprili?no predvidljiva.

Gavrilo i Marko su dobro ošmisljeni i razra?eni likovi, pogotovu Gavrilo koji mi je do kraja knjige baš

prirastao srcu. Jedina zamerka mi je bila Markovo razmaženo ponašanje, ali to sam u početku zanemarivala, razmislijajući kako je ipak mlad, tek treba da se razvije kao ličnost, ali onda sam saznala da on ima 50 godina! Jednostavno nisam mogla da povezem njegovo ponašanje razmaženog derišta sa odraslim čovekom od 50 godina. On se razvija i sazreva u toku knjige, ali su mi takve promene pomalo neobične za jednu odraslu i formiranu ličnost.

Ovo je možda jedna manja zamerka, ali ne mogu da je ne pomenem, a to je da mi je užasno falila mapa. Ako već knjiga ima 5-6 listova u boji, sa ilustracijama likova i stvorenja, sto je stvarno lep dodatak na koji sam se više puta vraćala i detaljno proučavala, mislim da je mogla imati i mapu.

Možda ne mogu da se slozim sa komentarima da je ovo domaći Gospodar prstenova, ipak Kosingas Red Zmaja ima svoju neku vrednost i veoma mi je drago što sam ga konačno pročitala. Uprkos svim mojim zamerkama, ja sam nastavak kupila i iskreno jedva čekam da se vratim pustolovinama Marka i Gavrila.

Nevena Gruba? says

Zapravo sam bila iznenađena time sa kakvim sam zadovoljstvom i lakoćom pročitala ovu knjigu. Osećala sam se kao dete koje trči kući posle škole kako bi zaronilo nos u svoju omiljenu knjigu (bila sam takvo dete, a i dalje sam). Ukoliko imate na umu da je ovo roman fantastike a ne istorijsko štivo, i ukoliko ste radoznali o srpskom tržištu fantastike, ova knjiga je za vas.

Mislim da je poređenje sa Gospodarom prstenova malo preambiciozno; ova knjiga, mada ima pretenzije na to, jednostavno nije epska u onom smislu u kom je to Gospodar, ali ona to nadoknađuje osećajem koherentnog univerzuma koji autor postiže detaljnim opisima srpske divljine kroz koju glavni likovi putuju.

Ja sam, zapravo, ovu knjigu odlučila da pročitam kada sam saznala da je autor planinar koji je godinama obilazio Srbiju i prikupljao materijal za nju, kako od lokalaca koje je upoznao usput, tako i iz druge literature. Kako sam i sama planinar, nisam mogla da odolim iskušenju da pročitam delo koje objedinjuje moje dve velike ljubavi - planinarenje i fantastiku. Gotovo da ne postoji mesto na kome se Gavrilo obreo, a da i sama nisam bila tamo. Možda me to čini malo pristrasnom, ali cenim da ova knjiga ipak zaslužuje jake 3,5, ako ne i svoje 4 zvezdice.

Ivan says

Dosta drugačija knjiga u odnosu na Zmaj i ždral i ako je serijal o Milošu Obiliću prequel ovom. Dok Zmaj i ždral ima kao podlogu istorijske događaje i dvorske intrige u srži knjige Kosingas-Red zmaja su mitovi, stari običaji i religija i njihov sukob sa novim hrišćanskim učenjem. Priča prati Kosingasa Gavrila i Marka Kraljevića u njegovom sazrevanju u Kosingasa. Oboje su solidno profilisani likovi za likove herojske fantastike. Gavrilo izmučen teškom prošlošću i Makro, čiji postepeni razvoj u junaka kakvog znamo, čine zanimljiv duo sa mušusobnim odnosom koji se takođe postepeno razvija.

I na kraju jedna stvar mi malo bode oči. U blurbu na GR-u stoji "Knjiga koja slobodno može da se nazove srpskom verzijom Gospodara prstenova" to je po meni glupost. Knjiga je dosta originalna i nema skoro nikakve sličnosti Gospodarom. Od zapadnih autora je najbliža Gemelovim knjigama.

Mladen says

Prvo što čitalac primeti jeste izuzetan trud koji stoji iza ove knjige - istraživanje tradicije i prošlosti, kako po knjigama, tako, verovatno, i iz ličnog iskustva (ne mogu da se otmem utisku da je autor lutao zabačenim krajevima i obavio brojne razgovore sa raznim babama upućenim u onostrano), što roman pretvara u pravu riznicu nama danas čudnovatih, ali istovremeno i bliskih običaja, kazivanja, verovanja, mitskih stvorenja... Sve navedeno, objedinjeno u jednu priču s jasno definisanim učesnicima, te ciljevima i zadacima koje teže da ispune, stvara zanimljivu i pitku pseudoistoriju Srbije iz jednog maglom obavijenog perioda naše prošlosti, koju autor, s jedne strane, rasvetljava mitskom potkom, a s druge strane, dodatno zamagljuje elementima fantastike.

Tranzicija i sazrevanje Kraljevića, koje se dešava uporedo s doživljenom avanturom, te sveštenik-vitez koji, uprkos svojim plemenitim ciljevima i stavovima zakoračuje u pikarsko, čine ih zanimljivom i uverljivom kombinacijom mitskog junaka i čoveka od krvi i mesa.

Uprkos zamerkama koje se mogu pronaći, a koje ne kvare sveukupan utisak prilikom čitanja (mešanje glasova sveznajućeg autora i naratora, događaji koji su uneti u priču više da bi poslužili kao osnova za pojavljivanje još jednog bića ili segmenta tradicije, neravnomerna upotreba arhaičnih izraza...), roman je izuzetan doprinos korpusu epske fantastike, i srpske fantastike uopšte.

Očekujem da će nastavci biti još zanimljiviji i maštovitiji.

Marie says

Amazing....

This is one of the rare book trilogy originally written in Serbian that has been translated in English before publishing the last sequence. Aleksandar Tesic has great writing skills, and though his main story-telling character is a 70 year old monk (and a Kosingas, of course) you lose yourself completely while reading it. Description: On the eve of the great battle of Kosovo, the Order of the Dragon of the Serbian knights finds itself confronted by the fulfilment of the ancient Oracle of Fire, according to which one of their own knights will forever stop the onslaught of hordes of creatures from Hades. While the knights get ready for the final battle, the powers of the Hades try to kill the Warrior from the Oracle and an invisible, silent war is fought between the old Slavic faith and Christianity.

Marko Kraljevic, Knez Lazar, Zmaj od Jastrepa, Gavriilo and my favorite donkey Coka, all mixed up with fantastic creatures that have been a part of Slavic folklore for centuries. Strange customs and names of the cities that still exist in Serbia are being explained by the author in partly historical partly fictional, but overall amazing trilogy of Kosingas.

If you liked Jordan, Martin and Tolkien give this book a shot. I'm sure you won't regret it.

Jelena says

DNF oko 50%, ostalo sam samo preletela pogledom i nisam osetila potrebu da čitam dalje.

Ovaj serijal sam želela da pročitam odavno i gledam čežljivo za njim kad god se nađem u knjižari. Na kraju krajeva, Kosingas važi, po mišljenju mnogih, za najbolje delo domaće epske fantastike. E pa ako je tako,

batalite doma?u epsku fantastiku. Not worth it.

Jedino dobro što imam da kažem posle 200 strana je da je jedna (1) scena borbe napisana odli?no, dinami?no i slikovito.

Ne mogu da kažem ?ak ni ono „nisam ljuta nego razo?arana“, jer nije ta?no. I ljuta sam, i razo?arana i samo ho?u da završim sa pregledom i okrenem se ?itanju ne?eg drugog. Pa ako ho?ete da ?ujete šta je u pitanju, idemo. Spojlere želim da sklonim, al nisam sigurna kako to funkcioniše kad govorim o ovoj knjizi jer se radnja stapa sa opisima. Tako da ono, ako vam to smeta, nemojte ?itati dalje.

Pre svega, radnja je takva da se može re?i da je nema. Junaci putuju u potrazi za magi?nim oružjem, sre?u se s ljudima po raznim mestima, spre?avaju ili u?estvuju u razli?itim narodnim obi?ajima. Tu i tamo se na?e neko bi?e iz slovenske ili šire mitologije, protiv koga se bore ili prave savez s njim, i to je to, u prvoj polovini knjige se ove formule ponavljaju jedno dvadeset puta, i dalje nisam mogla da izdržim. Ako se nešto dešava (ali stvarno dešava!) do kraja, javite mi.

Radnja je loše komponovana, formula ide ovako: -Idemo u N. -Zašto? -Sazna?eš posle (alternativno: -Kod koga? -Sazna?eš posle). /idu, nižu se geografske odrednice, Marko se ponaša kao derište, ili vežba za audiciju u onoj sceni gde Branku Kati? nose preko ramena, a ona vi?e „Gladna sam! Piški mi se!“, Gavrilo ga kritikuje ?itaocu/ -Stigli smo u N, saznali/uzeli šta je trebalo, usput smo videli neki obi?aj koji Marku nije poznat, i baš se na taj dan zadesio. Ponavljati u beskraj. Ono što je trebalo da se sazna posle, kako je najavljeno, je ili krajnje predvidivo ili nebitno. Primer – junaci treba da do?u do jednog bi?a, ne znaju gde da ga na?u, pa odlaze kod vile koja zna, da bi im ona rekla „Ne brinite, on je ispred vas, samo nastavite gde ste ionako pošli, na?i ?ete ga na putu“. Neka ve?a radnja se obe?ava od po?etka, ali se ne ostvaruje, kao i Gavrilo Marku, autor ?itaocu govori „samo ?ekaj, vide?eš“, pa ko je strpljiv da ?ita pri?u i junake bez ikakvog razvoja, samo nek izvoli.

Junaci koje pratimo su monah Gavrilo i Marko Kraljevi?, ?lanovi Reda Zmaja, i u misiji su da spasu svet od sila podzemlja koje samo što nije proklju?alo i izlilo se. Šta je Red Zmaja? Mmm, možda kasnije saznamo (heh), ja na pola knjige nisam sigurna i dalje.

Monah Gavrilo je uvek zamišljen, ?ita gr?ke filozofe i Homera a pošto ne može da spava, ima duplo više vremena za razmišljanje. Da li koristi to silno mudrovanje da ikome da bilo kakav odgovor kad ga lepo pitaju? Naravno da ne! Kad ga Marko (?ovek od 50 godina koji se prvi put upoznaje sa Redom i silama podzemlja, pa je verovatno razumljivo da ne veruje u sve i da mu štošta nije jasno) štogod pita, ovaj odgovara unutrašnjim monologom o tome kako je Marko nepodnošljiv što ne sluša odmah njegova neobrazložena uputstva. Uz to, Gavrilo je živa enciklopedija mitoloških bi?a, te se opisi svih neljudi koje susre?u javljaju baš u takvom, enciklopedijskom, formatu. Niko ne staje usred pri?e - pred sam sukob, pride - da drži predavanje o kriptozoologiji, ali se detalji o izgledu i prirodi bi?a mogu uklju?iti u pri?u tako da deluje prirodno, kao deo opisa samog sukoba ili susreta. Ovako se od silnih podataka gradi ?ardak ni na nebu ni na zemlji.

Naravno, sva Gavrilova razmišljanja bivaju opravdana, na primer kada ga Marko pita „e, a da nije ova vila Magdalena što smo je sad sreli ista ona Magdalena koja je (uradila nešto vrlo bitno za pri?u, da ne spojlujem baš previše)?“, može o?ekivati slede?i odgovor: „Ne znam. Nije mi re?eno niti sam razmišljao o tome“(strana 129). Dragulji filozofije i mudrosti se protežu kroz ?itavu knjigu, pri ?emu se svakako izdvaja „Možda ?e uginuti, a možda ?e preživeti“ (strana 183). Ipak, moj omiljeni Gavrilov potez je slede?i izliv duhovitosti. Junaci su preno?ili napolju, i jutro je, vreme da se ustaje. Od po?etka romana Marku preti opasnost od svih mogu?ih i nemogu?ih magi?nih bi?a ako se sazna gde se nalazi, pa se on i Gavrilo trude da budu inkognito. Gavrilo ve? milioniti put ne može da probudi Marka, pa na njega baca jedan ugarak s logorske vatre, i dešava se slede?e: „Marko je sko?io oprljen, gase?i žar na zadnjici i psuju?i (...)ako nas je neko i tražio, sigurno nas je sad mogao prona?i“ (str. 109). Dakle, premudri Gavrilo zapostavlja bezbednost junaka od kog /samo/ zavisi budu?nost ljudskog roda, da bi ?italac imao prilike da se nasmeje ovoj prezabavnoj i zreloj šali. A

kažu da je dobru komediju najteže pisati.

Marko Kraljević ima ulogu ?udljivog tinejdžera kome treba crtati šta da radi, gde da ide ili ne (bez obrazloženja, naravno), kao i kako se ponašati pred nepoznatima. Dakle, ukoliko ste želeli osobine lika iz narodnih pesama, dobićete samo one /kul/ delove, kao što su preka narav i alkoholizam, a ako se nadate junaštvu, morate se zadovoljiti pretnjama i zločinima nad sirotinjom i starcima. U ?itavoj knjizi insistira se na junaškom karakteru Srba, svi muškarci koji se pojavljuju su bili bar u sedamnaest ratova, (jedan invalid insistira na odlasku u rat koji se sprema, jer mu za bitku i nije potrebna izgubljena leva ruka, i to dokazuje davljenjem službenika koji popisuje ratno sposobne) ali Marko pri prvom susretu sa opasnošću počinje da plaše i želi da se vrati ženi i sinu. Kroz sve dogodovštine on ne izvlači nikakvo iskustvo iz doživljaja, a karakter mu se izmenio samo utoliko što je po?eo ranije da ustaje. To je sve od najve?eg epskog junaka Balkana, kako i dolikuje.

Teško je zadržati ma kakve simpatije za likove koji se neprestano sva?aju, i to samo zbog toga što Marko, iako je dvadeset puta ve? video da Gavriilo zna malo više nego on o situaciji u kojoj su se našli, odbija da ga sluša i shvati ozbiljno.

Drugi likovi nisu razvijeni, baš su kao one lutke od kartona koje izvode svoju jednodimenzionalnu ulogu i nestaju sa pozornice. Od ženskih likova koji uopšte progovaraju tu su par mitoloških bića i jedna baba, sasvim nebitna za radnju. Nemam za šta da se uhvatim da mi se dopalo u karakterizaciji.

E sad, idemo na malo konkretnije probleme. Neki znate, neki ne (zdravo!), da sam veliki ljubitelj i poštovalac epske poezije, i da je prilično dobro poznajem. Teši? je u ovoj knjizi lepo uzeo nacrt junaka, i to kog – *Marka Kraljevića*, i onda gradio njegov ve? ustanovljen i poznat lik kako je on želeo. Moj predlog bio da iskoristi ili nekog manje poznatog junaka ili da osmisli nekog svog. Ovako Marko do?e kao neka mešavina gorepomenutog tinejdžera koji ne zna šta mu se dešava sa telom i raspoloženjem i deteta od 5-6 godina kad vidi tanjir pun zeleniša, jer sve nešto ne?e i ne da se ubediti da neko nešto zna bolje od njega. A i kognitivne funkcije su mu na tom nivou, otprilike. Markova iskrivljenost se prenosi ne samo na sve što ?ini i što mu izlazi iz usta, ve? i na Šarca, koji u jednom trenutku beži „kao funjara" ((sic!) strana 148)). Zna, Šarac, samo ?arobni, odani, hrabri konj, naj?uveniji kod nas? #pravdazašarca.

Odnos prema ženama u ovoj knjizi odista je vrhunski, i kad se udubite baš vam bude jasno da je knjiga izdata u dvadeset prvom veku. Gde god se zateknu, žene se sklanjaju, iznose junacima da jedu, i bivaju *jako* cenjene. Evo par primera (koje daje prosvetljeni monah Gavriilo, onaj isti što ?ita filozofiju i Homera, na koga treba da se ugleda i Marko): „Grehota je ubiti odoj?e, pa neka je i žensko. Mati joj ?upa kopsu. Preti da ?e se ubiti. Tek onda ti ne?e ra?ati sinove. Neka joj, nek zadrži tu upišulju, neka se smiri, pomaga?e joj u ku?i. ?isti?e, pra?e." (strana 140). Zatim „Slušala je Dobrišu, mada je on bio strog prema njoj, a umeo je i ruku da digne na nju. No, tako je bilo skoro svuda, pa nije ni za ?u?enje.", pa na istoj strani i „Onda sam se plašio da ?e Grozdana roditi žensko ?eljade. Bože me sa?uvaj. Ve? imamo jednu, nismo je gledali ali je ipak preživela. Sad nam valja, pomaže majci i babi" (strane 198 i 199). I „Jer muška deca su potrebna kako za polje tako i za vojsku, a ženska samo jedu i troše (...) i ona ?e ti jednog dana roditi unuke, mušku decu kojom ?eš se ponositi"(strana 202). Ljupko, je l da? Mislim da je ovo prevazi?eno. Volela bih da su ovakvi stavovi ako ne opovrgnuti, ono bar stavljeni pred kritičko oko, ali ništa u tekstu ne govori da Gavriilo ovo ne misli, ili da osu?uje ovakvo ponašanje, mada druge nazadne obi?aje komentariše negativno. Ako želite ovo da opravdate zbog „istorijske ta?nosti", u knjizi se javljaju zmajevi, stuha?i, todorci, stari bogovi, vile, te argument ne pije vodu na sudu.

Pisac pored ovoga potcenjuje inteligenciju ?itaoca na više mesta. Jednom prilikom, tako, insistira na tome da je potrebna velika vežba i inteligencija da skontaš da ?eš se izvu?i od ale koja te je zarobila u pe?ini tako što ?eš je ubiti kad u?e u deo gde se ti nalaziš. Bolje vi meni recite zašto ala leži na jajetu samo no?u? Jer ako je neprestano u ledenom jezeru i ne izlazi po vazduh, to valjda zna?i da je hladnokrvna? Onda nema razloga da uopšte leže. A ako nije hladnokrvna, a jaje je u hladnoj pe?ini, logistika ponovo ne funkcioniše.

Bonus runda „pozajmljivanja" od Tolкина: vilenjaci kao kova?i, zajedno sa vilama prikazani kao pozitivna bića, aždaja koja se zove Smaug, pardon, Maud, nekakva azbuka u kojoj su slova „uvijena i zavijena, sa

ponekom ta?kicom ili crticom gore ili dole" (strana 186), drvo koje oživljava, neizbežna pe?ina puna paukova.

Dobro, do?osmo i do poslednjeg dela ovog prikaza, koji se ti?e tehni?ke strane pisanja. Jezik je razgovoran u opisima, u razgovorima usiljen, opisi prirode se svode na beskrajno navo?enje geografskih odrednica.

Razlika izme?u aorista i imperfekta je nepostoje?a, zapravo se glagolski oblici ?uture koriste nepravilno; instrumental se koristi sa „s" kad ozna?ava sredstvo, koristi se konstrukcija kloniti se OD ne?ega, ima još nepravilnih predloško-padežnih konstrukcija. Generalno je lektorka posao odradila ofrlje. Anahronizmi su brojni, pri ?emu se izdvajaju re?i projektil, lojalnost, promet, i, meni posebno drago postavljanje Markovog bu?enja „oko deset ?asova"(strana 103). Mora da je autor ?itao onu zapostavljenu narodnu pesmu Marko Kraljevi? i švajcarski sat. Zatim, perspektiva je u potpunosti Gavrilova, jer je on i pripoveda?, ali u nekim trenucima prelazi na Marka, pa Gavriilo zna šta Marko vidi, ne vidi, kako se ose?a, ?ega se se?a u odre?enom trenutku i šta misli, iako sam Marko ne progovara. Možda kosingas podrazumeva i ?itanje misli? Ne znam i ne zanima me.

Ukoliko mislite da treba poštovati autora, apsolutno se slažem, nemam ništa protiv njega, a ako mislite da je knjiga dobra jer je obradila temu na nov na?in i uklju?ila motive iz srpske epike u epsku fantastiku, imam brojne gore navedene dokaze da je to u?injeno na nekvalitetan i neoriginalan na?in, te vas molim da se ne sva?ate sa mnom.

Eto, to je moje iskustvo sa najboljom srpskom epskom fantastikom. Lakše i korisnije bih provela vreme ?itaju?i sadržaj na pozadini bilo koje ambalaže.

Prerazmišljanje says

Samo da je manje forsirao narodne obi?aje, da su nailazili prirodno, zato što pri?a vodi do njih, a ne zato što želi da ih pokaže...

Razumem da je mnogim posve?enim ?itaocima ovo bila prva doma?a fantastika, i zašto im ostaje omiljena. Zabavna je, brzo se ?ita, ima ?emu da te nau?i i ume da raspiri maštu. Dok nisam po?ela da shvatam da ?e se uvek izvu?i ?ak i sporedni likovi, strepela sam tokom okršaja. Dopada mi se što kosingas nije neopravdano progresivan, ve? postupa kao ?ovek svog vremena, iako je video šire on mnogih.

Dobra je knjiga. Nije fenomenalna, nije *moja*, ali jeste u fandomu voljena sa razlogom.

Ivan Matkovic says

One of the rare books who deserve,with their quality,to be on same bookshelf with "Lord of Rings"!Remarkable book!

Stefan Stojiljkovic says

Fantasticno delo,a tek je prvi deo. Jedva cekam da procitam druga dva.

Jelena Ilic says

zanimljivo što se konačno neko setio da ovako nešto napiše, dosta smo kopirali tuđe. ideja je fantastična, istraživanje koje stoji iza kosingasa je za svaku pohvalu, ali...meni postoji ali :) stil pisanja, nerazračenost tema i generalni osećaj da je ovo bio jako naivan poduhvat. nije dovoljno imati divnu, jedinstvenu ideju. da je više vremena i truda uloženo, smatram da bi ovo bila vrhunska trilogija fantastike, ovako to ne mogu da kažem i žao mi je, jer je potencijal neverovatan, možda bi kosingas mogao da se meri sa tolkinom i ekipom
